

РОБЪРТ ШЕКЛИ
ЖИВОТЪТ НА
ОБИКНОВЕНИТЕ ХОРА

Превод от английски: Рени Димитрова, 1997

chitanka.info

Снощи, докато си лежах на канапето и гледах *късното шоу*, в апартамента ми пристигна екип с камери и микрофони, за да снима откъс за телевизионния сериал, наречен „*Животът на обикновените хора*“. Не мога да кажа, че бях ужасно изненадан, макар че не очаквах точно това. Знаех правилата: трябва да продължа да живея така, като че ли ги нямаше. След няколко минути екипът като че ли потъна в тапетите. Те бяха специално обучени да действат така.

Телевизорът ми работеше, разбира се. Обикновено е така. Имах чувството, че чувам как критиците пъшкат:

— Още един проклет епизод с някакъв тип, който гледа екрана. В тази страна не правят ли и друго, освен да гледат телевизия?

Това ме разтревожи, но не можех да сторя нищо. Така стават тия работи.

И така, камерите бръмчаха, а аз си лежах на канапето като малоумен и гледах как двама каубои се правят на мъже. След малко жена ми излезе от банята, погледна екипа и изпъшка:

— О, Господи, защо *днес*!

Тя бе навлякла една моя тениска, но надолу беше дибидюс. Току-що си бе измила косата и бе увила главата си с пешкир. Не беше гримирана. На нищо не приличаше. Как пък можаха да дойдат тъкмо тази вечер! Тя сигурно си представяше коментарите:

— Миналата вечер жената беше с подпухнало лице...

Виждах, че ужасно ѝ се иска да направи нещо — да въведе малко дух в нашия епизод, да го направи да заприлича на домашна пиеска. Но не го направи. Също като мен знаете, че ако хванат някого да преиграва, да си измисля, да преувеличава, омаловажава или изменя по какъвто и да било начин живота си, той веднага бива изключван от ефир. Тя не искаше това да се случи. Едно лошо представяне бе по-добро от никакво. Тя седна на един стол и взе плетката си. Аз вдигнах вестника. Нашият филм продължи.

Когато ви се случи такова нещо, вие просто не можете да повярвате. Макар и да гледате представлението всяка вечер, когато се случи на вас, наистина не ви се вярва. Тоест, внезапно виждате *себе си* там, изтегнати на канапето и изпълняващи тъпата си роля, а те ви снимат и твърдят, че този епизод представя *вас*.

Молах се да се случи нещо. Въздушна атака — подло комунистическо нападение, а ние, едно типично американско

семейство, да попаднем в бурята на великите събития. Или някой крадец да влезе. Само че да се окаже, че не е обикновен крадец, а нещо друго и да започне един невероятен епизод. Или на вратата да почука красива жена, която да твърди, че само аз мога да ѝ помогна. По дяволите, готов бях и само на едно телефонно обаждане.

Но нищо не се случи. Аз всъщност се загледах в онзи филм по телевизията, той ми стана интересен и оставих вестника. Помислих, че могат да се заинтересуват и от нещо такова.

На следващия ден двамата с жена ми зачакахме с надежда, макар и двамата да знаехме, че сме се провалили. И все пак, никога не се знае. Понякога публиката иска да види нещо повече от личния живот. Понякога някое лице им харесва и те го наемат за цял сериал. Всъщност не очаквах някой да пожелае да гледа сериал за мен и жена ми, но човек никога не знае... Случвали са се и по-странни неща.

Сега жена ми и аз прекарваме вечерите си много интересно. Нашите сексуални приключения са повод за клюки в целия квартал, откачената ми братовчедка Зои дойде да поживее при нас, а и от мазето ни редовно пропълзява нещо странно.

На практика, човек никога не получава втори шанс. Но кой знае. Ако решат да снимат продължение на епизода, ние вече сме готови.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.